

(ترجمه سوره واقعه – انصاریان)

بسم الله الرحمن الرحيم

هنگامی که واقعه [بسیار عظیم قیامت] واقع شود، (۱) که در واقع شدنش دروغی [در کار] نیست، (۲) پست کننده [کافران] و رفعت دهنده [مؤمنان] است. (۳) هنگامی که زمین به شدت لرزانده شود، (۴) و کوه ها در هم کوبیده و ریز ریز شوند. (۵) در نتیجه غباری پراکنده گردد، (۶) و شما سه گروه شوید: (۷) سعادتمندان، چه بلند مرتبه اند سعادتمندان! (۸) و شقاوتمندان، چه دون پایه اند شقاوتمندان! (۹) و پیشی گیرندگان [به اعمال نیک] که پیشی گیرندگان [به رحمت و آمرزش] اند، (۱۰) اینان مقربان اند، (۱۱) در بهشت های پر نعمت اند. (۱۲) گروهی بسیار از پیشینیان، (۱۳) و اندکی از پسینیان، (۱۴) بر تخت هایی زربافت، (۱۵) در حالی که روبروی یکدیگر بر آنها تکیه دارند. (۱۶) نوجوانانی همیشه نوجوان همواره [برای خدمت] پیرامونشان می گردند، (۱۷) با قدح ها و کوزه ها و جام هایی از باده ناب و پاک، (۱۸) که از نوشیدنش نه سردرد گیرند، و نه مست و بی خرد شوند، (۱۹) و میوه ها از هر نوعی که اختیار کنند، (۲۰) و گوشت پرنده از هر گونه ای که بخواهند، (۲۱) و حوریانی چشم درشت، (۲۲) هم چون مروارید پنهان شده در صدف؛ (۲۳) پاداشی است در برابر اعمالی که همواره انجام می دادند. (۲۴) در آنجا نه سخن بیهوده ای می شنوند، نه کلام گناه آلودی، (۲۵) مگر سخنی که سلام است و سلام، (۲۶) و سعادتمندان چه بلند مرتبه اند سعادتمندان! (۲۷) در سایه درخت سدر بی خارند، (۲۸) و درختان موزی که میوه هایش خوشه خوشه روی هم

چیده شده است، (۲۹) و سایه ای گسترده و پایدار، (۳۰) و آبی ریزان، (۳۱) و میوه ای فراوان، (۳۲) که پایان نپذیرد و ممنوع نشود، (۳۳) و همسرانی بلند مرتبه، (۳۴) که ما آنان را با آفرینشی ویژه آفریدیم؛ (۳۵) پس آنان را همواره دوشیزه قرار داده ایم (۳۶) عشقورز به شوهران، و هم سن و سال با همسران. (۳۷) [همه این نعمت ها] برای سعادت‌مندان [است]. (۳۸) گروهی بسیار از پیشینیان، (۳۹) و گروهی بسیار از پسینیان، (۴۰) و شقاوتمندان، چه دون پایه اند شقاوتمندان! (۴۱) در میان بادی سوزان و آبی جوشان [قرار دارند]، (۴۲) و سایه ای از دودهای بسیار غلیظ و سیاه، (۴۳) نه خنک است و نه آرام بخش، (۴۴) اینان پیش از این از ناز پروردگان خود کامه و سرکش بودند، (۴۵) و همواره بر گناهان بزرگ پافشاری داشتند، (۴۶) و پیوسته می گفتند: آیا هنگامی که مردیم و خاک و استخوان شدیم، آیا به راستی برانگیخته می شویم؟! (۴۷) و آیا پدران گذشته ما نیز برانگیخته می شوند؟! (۴۸) بگو: بی تردید همه پیشینیان و همه پسینیان، (۴۹) برای وعده گاه روزی معین گرد آورده خواهند شد. (۵۰) آن گاه شما ای گمراهان انکار کننده! (۵۱) قطعاً از درختی که از زقوم است [و دارای مایعی جوشان و بسیار بدمزه و بدبوست] خواهید خورد؛ (۵۲) و شکم ها را از آن پر خواهید کرد، (۵۳) و روی آن از آب جوشان خواهید نوشید، (۵۴) مانند نوشیدن شترانی که به شدت تشنه اند؛ (۵۵) این است پذیرایی از آنان در روز جزا. (۵۶) ما شما را آفریدیم، پس چرا [آفرینش دوباره خود را پس از مرگ] باور نمی کنید؟ (۵۷) آیا از [حالات و دگرگونی های] نطفه ای که در رحم می ریزید آگاه هستید؟ (۵۸) آیا شما آن را [تا انسانی معتدل و آراسته شود] می آفرینید

یا ما آفریننده ایم؟ (۵۹) ماییم که مرگ را میان شما مقدر کردیم، و هیچ چیز ما را [در جاری کردن مرگ بر شما] مغلوب نمی کند. (۶۰) [آری، مرگ را مقدر کردیم] تا امثال شما را جایگزین شما کنیم و شما را به صورتی که نمی دانید آفرینشی تازه و جدید بخشیم، (۶۱) و به راستی پیدایش نخستین را [که جهان فعلی است] شناختید، پس چرا متذکر [پدید شدن جهان دیگر] نمی شوید؟! (۶۲) مرا خبر دهید آنچه را می کارید، (۶۳) آیا شما آن را می رویانید، یا ما می رویانیم؟ (۶۴) به یقین اگر بخواهیم، آن را ریز ریز کرده و خاشاک می کنیم که متأسف و شگفت زده می شوید، (۶۵) [و می گویند:] مسلماً ما خسارت زده ایم، (۶۶) بلکه ناکام و محرومیم (۶۷) به من خبر دهید آبی که می نوشید، (۶۸) آیا شما آن را از ابر باران زان فرود آورده اید یا ما فرود آورنده ایم؟ (۶۹) اگر بخواهیم آن را تلخ می گردانیم، پس چرا سپاس گزاری نمی کنید؟ (۷۰) به من خبر دهید آتشی که می افروزید، (۷۱) آیا شما درختش را به وجود آورده اید یا ما به وجود آوردنده ایم؟ (۷۲) ما آن را وسیله تذکر و مایه استفاده برای صحرانشینان و بیابانگردان قرار داده ایم. (۷۳) پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی. (۷۴) پس به جایگاه ستارگان سوگند می خورم، (۷۵) و اگر بدانید بی تردید این سوگندی بس بزرگ است. (۷۶) که یقیناً این قرآن، قرآنی است ارجمند و بارزش؛ (۷۷) [که] در کتابی مصون از هر گونه تحریف و دگرگونی [به نام لوح محفوظ جای دارد. (۷۸) جز پاک شدگان] از هر نوع آلودگی [به [حقایق و اسرار و لطایف] آن دسترسی ندارند. (۷۹) نازل شده از سوی پروردگار جهانیان است. (۸۰) آیا شما نسبت به این گفتار سهل انگاری می کنید [و آن را قابل اعتنا نمی دانید؟! (۸۱) و فقط نصیب خود

را این قرار می دهید که آن را انکار کنید؟! (۸۲) پس چرا هنگامی که روح به گلوگاه می رسد، (۸۳) و شما در آن وقت نظاره گر هستید [و هیچ کاری از شما ساخته نیست!] (۸۴) و ما به او از شما نزدیک تریم، ولی نمی بینید. (۸۵) [آری] پس چرا اگر شما پاداش داده نمی شوید [و به گمان خود قیامتی در کار نیست و شما را قدرتی بزرگ و فراتر است؟] (۸۶) آن [روح به گلوگاه رسیده] را [به بدن محتضر] بر نمی گردانید، اگر [در ادعای خود] راستگویید؟ (۸۷) پس اگر [جان به گلو رسیده] از مقربان باشد، (۸۸) [در] راحت و آسایش و بهشت پر نعمت [خواهد بود]. (۸۹) و اگر از سعادت‌مندان باشد، (۹۰) [به او گفته می شود:] از سوی سعادت‌مندان بر تو سلام باد. (۹۱) و اما اگر از انکار کنندگان [حقایق و] گمراه باشد، (۹۲) پذیرایی از او با آب جوشان است، (۹۳) و وارد شدن به دوزخ است. (۹۴) [آنچه درباره این سه طایفه بیان شد،] بی تردید این است همان حق یقینی. (۹۵) پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح گوی (۹۶) .